

Među najrepresentativnija mesta u Kragujevcu, koja nude smeštaj i udoban boravak gostiju u ovom gradu, ubrajaju se hotel „Zelengora“ i hotel „Šumarice“, uz Spomen muzej 21. oktobar, jedini objekat koji „narušava“ uzvišen mir Spomen parka „Šumarice“. Gospodin Milenko Marjanović, poznat je kragujevački ugostitelj. Tokom 35 godina bio je direktor UTP „Kragujevac“, pre privatizacije, a od 2003. godine njihov vlasnik.

U sastavu porodične kompanije HTD „Šumarice“ Kragujevac, koju uspešno vodi sa svojim sinovima Dejanom i Bojanom, danas su i Gradska kafana „Balkan“ i par kafana u gradu. Osim značajnih finansijskih sredstava uloženi u dva hotela i gradsku kafanu (3,5 - 4 miliona evra), gospodin Marjanović je svoje ogromno iskustvo hotelijera i turističkog radnika implementirao, prvo u rekonstrukciju, a potom i u proširenje sadržaja „Zelengore“, a potom i „Šumarica“, hotelima potpuno različitim po svom karakteru. Hotel „Zelengora“ izgrađen 1884. godine i jedan od najstarijih u Srbiji situiran je u najužem jezru stare varoši Kragujevca. Osnovao ga je pešadijski kapetan prve klase Milovan Gušić, dobrotvor i zadužbinar koji je ostavio dubok trag u istoriji Kragujevca. Slovi za „hotel sa dušom“, tradicionalnog izgleda koji je oplemenjen vrhunskim italijanskim restoranom. I to ne slučajno. Italijanski restoran je promovisan 2012., u godini ekspanzije FIAT-a u Kragujevcu sa idejom da se Italijanima ponudi italijanska hrana vrhunskog kvaliteta, a van Italije. Razlog zadovoljstva gospodina Marjanovića je da restoran, zajedno sa kuhinjom, radi na istom nivou kako je radio i pre šest godina, u vreme kada su intenzivnu edukaciju sprovodili poznati italijanski kuvari. Hotel „Zelengora“ raspolaže sa 31 sobom, jednim junior i jednim lux apartmanom i pogodan je za boravak poslovnih ljudi. Dve terase, uskoro i treća, kafe i restoran italijanske i nacionalne kuhinje hotela „Zelengora“ stecište su uglednih gostiju koji za vreme svog boravka žele da osete bilo ovog prestonog grada. Hotel „Šumarice“, okružen gustom listopadnom i četinarskom šumom, na površini 2,5 ha daje mogućnost za sportski, wellness i kongresni turizam. Sportska dvorana pruža vrhunske uslove za pripreme sportista, što ga uz teretanu, wellness centar, otvoren košarkaški, odbojaški i teniski teren, kao i trim stazu kaja okružuje hotel, svrstavaju u najsportskije hotele u Srbiji. Poslednje dve godine hotel je adaptiran. Rađena je i adaptacija „Plave sale“, idealne za razna slavlja: svadbe, krštenja, korporativne skupove i sl. Za ovu namenu, ova sala kapaciteta 500 mesta, najatraktivnija je ne samo u Kragujevcu, o čemu govori podatak da je rezervisana do juna 2019. godine, od strane Kragujevčana, Čačana, Gornjomilanovčana. Po rečima gospodina Marjanovića, 85% prihoda ovog hotela donosi sport i proslave, a 15% kongresni turizam. Hotel raspolaže sa 106 soba i nekoliko apartmana.

Hotel „Zelengora“ je dobitnik brojnih prestižnih priznanja. Ove godine uvršten je među „Najboljih 99 u Srbiji“, u projektu Udruženja za razvoj turizma i ekologiju „Srbija koju volim“.

Turistička organizacija Srbije je 2002. godine hotelu „Zelengori“ dodelila Turistički cvet, najveće nacionalno priznanje za doprinos razvoju, unapređenju i promociji turizma Srbije. Po završetku adaptacije C bloka, vlasnik planira da i hotela „Šumarice“ kandiduje za neku od prestižnih nagrada.

Gospodin Marjanović je rođen u Kniću kod Kragujevca, gde i danas živi. Jedno vreme bio je predsednik MZ, trenutno je na mestu predsednika Crkvenog odbora. Nosilac je Ordena Svetog Save koji dodeljuje Srpska pravoslavna crkva za zasluge na duhovnom, obrazovnom i humanitarnom polju. - Moj Knić volim najviše na svetu. Ja sam najveći lokal patriota kojeg je majka rodila a poštujem i sve druge slične meni. U Kniću imam 20 ha zemlje na kojoj gajim voće: šljive, kajsije..., pečem rakiju. Pripada mi i 350m obale Gružanskog jezera i 3 ha zemlje gde organizujem piknike, ručkove i dr. za goste hotela. Imam ideju da svojim unucima (troje i četvrto na putu), ostavim u amanet Gružanski Sziget, kompleks vrhunskih hotelsko-ugostiteljskih objekata, koji će oni, uz podršku i znanje svojih očeva, sigurno dalje razvijati. Knić je čistište mojih problema. Kada se popnem na brdo Vučkovicu sa kojeg puca pogled na moju Gružu, i obuhvata sve od Rudnika do Čukojevca, gde se uliva u Zapadnu Moravu, zaboravim na sve moje probleme - otvara dušu naš sagovornik. On je i sportski radnik, na čelu FK „Radnički 1923“ bio je nekoliko sezona. Najviše voli Zvezdu i fudbalsku reprezentaciju Srbije. Svugde ih prati, a isto će, sa sinovima i dvojicom unuka, učiniti na SP u fudbalu u Rusiji 2018. Karte su izvađene. Kaže da je sport njegov život, a kafana sudbina. Oduvek je bio od onih koji rade puno i predano, bez razlike da li je to državna ili privatna firma. - Sve što sam u životu radio, radio sam sa velikim entuzijazmom i ljubavlju, i verovatno me je Bog zbog toga i nagradio sa svim što danas imam. Jedino sam s vremenom postao toleratniji prema zaposlenima, iako je nekada bila bitno veća odgovornost i disciplina zaposlenih nego danas. Sada je došlo neko ludo vreme i meni sa 77 godina i 50 godina staža ne ide u glavu da je tako nešto moguće.

